

Szerkesztőség:

Kaposvárott, zárda-utca.

Idő küldendő a lap azelőtti részét illető minden közlemény.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:

Egész évre - 6 frt - kr

Fél évre - 3 frt - kr

Negyed évre - 1 frt 50 kr

Egyes számok 10 krért.

Hegelmann Károly

könyvkereskedésében és a kiadó-hivatalban kaphatók.

NÉP JOG.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Kiadóhivatal:

Kaposvárott, zárda-utca.

Idő ezimozendők az előfizetési pénzek, hirdetések és nyitlerték.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:

Egész évre - 6 frt - kr

Fél évre - 3 frt - kr

Negyed évre - 1 frt 50 kr

Egyes számok 10 krért.

Hegelmann Károly

könyvkereskedésében és a kiadó-hivatalban kaphatók.

Felhívás.

Gróf Széchenyi Pál képviselői állásáról lemondván a marczali kerületben új választás lesz megjelentő; ennek következtében az orsz. függetlenségi párttól nyert megbízásomhoz képest, van szerencsém a kerület függetlenségi párti választóit tisztelettel felkérni, hogy a teendők iránti értekezés végett f. hó 29-én vasárnap d. e. 10 órakor Marczaliba megjelenni sziveskedjenek.

Szalay Imre

orsz. képviselő.

Szalay Imre országos képviselő a marczali függetlenségi párt választóit értekezletre hívja, hogy megbeszéljék a megye központi bizottsága által november hó 4-ére kitűzött képviselő választásra vonatkozó intézkedéseket.

Pártunk minden valószínűség szerint Gr. Széchenyi Pállal állandó ismét szemközt, azon Széchenyi Pállal, ki 1878-ban ezernél több, 1881-ben pedig csak hetvenkét szavazat többséggel győzött.

Mi volt oka e nevezetes különbségnek?

Alig más, minthogy az ellenzéki Széchenyi 1878-tól 1881-ig mind jobban távozott az ellenzektől s mindinkább közeledett a kormány álláspontjához.

Ha tehát a marczali kerület választói hűk maradnak önmagukhoz, Széchenyinek most midőn ellenzéki párt állását teljesen odahagyva, a kormányba belépett, ezer szavazat kisebbséggel kell megbuknia.

Ezt reméljük, ezt várjuk, ezt követeljük a választóktól a politikai erkölcsök nevében.

S e feltevéstünkben nem is lehet csalatkozunk, csak azon esetre, ha a választók elhagyva az elvi álláspontot nem Széchenyinek, hanem a Minister személyének megválasztását tennék lehetővé.

Ezt azonban nem szabad hinnünk, erre

nem szabad számítanunk, mert a marczali kerület polgárai az ellenzék bármely árnyalatához tartozzanak is, a haza ügyét, a közügyet s ennek folytán saját igaz ügyöket utánna nem tehetik látszólagos személyes érdekeknek, nem lehetnek oly könnyelműek, hogy hitelt adjanak, bizonyára bőkezűen osztandó oly ígéreteknek melyek teljesedésbe ugy sem mehetnek soha, mert a Minister nem nyújthat akár kerületének akár választóinak külön kedvezményeket, még akkor sem, ha a törvényeket megsérteni akarná.

Megvagyunk győződve, hogy a 29-iki értekezlet erélyes fellépésre határozza el magát egyhangulag.

Azonban ha ezt tette még csak félig ment el azon uton melyen haladnia kell.

Meg kell állapodni a jelölt személyében is.

Pártunk erősségét mindenkor az képezte, hogy személyi kérdésekkel sohasem foglalkozott; most is háttérbe kell lépni a személyes érdekeltségnek, egyértelműleg egyakarattal kell a jelölésnek megtörténni, ez lesz a mi erős várunk melyen a hatalom erőt nem vehet soha.

S ha így lesz, s szabadjon kifejezést adni azon meggzódésünknak hogy így lesz, bátran felvehetjük a küzdelmet, mert miénk lesz a győzelem.

Választás napján magosan fog lobogni a zászló melyet Somogy megye annyiszor dicsőséggel hordozott meg s hangzani fog a régi dal:

Előre hát balpártiak!
Bizton, bátran, szabadon,
Hadd legyen a győzelem
Ismét a baloldalon!

Napilapjainkban felhívásokat olvasunk Bosznia megtelepítésére vonatkozólag, a föld jó termő, olesó, a nagybirtokosok szívesen adják várakozásra, de több évekre bizonyos a terményből

adandó részért is, kótséget sem szenved, hogy egy egészséges telepítési politia, nagy hasznára válandott volna mind Boszniának mind azon családoknak melyek az évenkint szaporodó kivándorlás tanúsága szerint itt más munkájuk után nem élhetnek meg, ugy hisszük könnyebb volna az elhatározás Boszniába, mint a távol Amerikába kivándorolni; ha tehát daczára a hirdett előnyöknek, a boszniai telepítés előreláthatólag csak is azon futkozó elemre fog szorítkozni, mely fa, marha, gyapju vétellel egyszóval gyorsan lejáró tüzettel több vagy kevesebb nyereséget realizál s aztán tovább áll, e jelenség oka csak abban keresendő, hogy Bosznia iránt teljesen kiányzik a stabilismus érte, és a nyugalom iránti bizalom egy részt, más részt pedig, hogy a bevándorló a föld nyújtotta előnyök mellett ott találja mindazon körülményeket is, melyek innen kivándorlásra készitetik. Ott van a könyörtelen végrehejtő, az omnipotens zsandár, nem rokonszenves horvát és cseh hivatalnok; ott van a katona kötelezettség, ellenséges indulatu nép; mindezen okok ugy hiszzük oly elriasztólag fognak hatni, hogy a hazánkából kivándorolni óhajtok vagy kényszerültek, csak nagyon eltűnő kis része fog a felhívásoknak engedni Boszniába telepedni, a nagyobb rész ezenul is majd csak előnyösebbnek látandja, ha már egyszer hazát cserél, Amerikába költözni; a kivándorló nem csak hazát az az földet vagy lakhelyet ohajt változtatni, de rendszeren az eddigiektől egészen különböző viszonyok közt kíván élni; ezt pedig Boszniában el nem éri.

Miért mind?

Ritkán olvastunk oly világos preg-nans tételt mint a „Zalai közlöny“ 44. számában Daxner aláírással az antisemitizmusról; szerinte „antisemitának csak az tekinthető ki a zsidóság létezését, existentiáját egyáltalán semmi körülmények közt nem akarja,“ teljesen igaz, és mindazok, kik nem okulva a multak tanúságain még ma is experimentálni akarnak, kik ma is a zsidók jobbairól beszélnek, kik előtt a zsidókkal egytűtlét még bár mi alakban lehetnek látszik; lehetnek egyes zsidóknak, bármi indokból ellenségei, de nem antisemiták.

TÁRCZA.

PETŐFI.

Irta:

ENDRŐDI SÁNDOR.*

(A. F. L. - pok után.)

„Szabadság, szerlem.“

Legyen e nap a lelkesedés napja,
A diadal, az öröm ünnepe!
Im, köztünk áll a nagy költő alakja
S örök tanúságul a mult vele.
Mint hogyha szárnyát a fény összekapja
S felhőkön villog át tekintete:
Való is, álom is. A tenger-árból
Szelleme az, mely fölszaphod s kilángol.

Oh tüneményes, szilaj, büszke szellem,
Fölöttünk fénylő, mint az ideál!
Látunk reszketni fenn a végtelenben
Szikrázó csillagok sugárinál —
Egyedül, magán, utólrhetetlen
És mégis közelebb mindannyinál;
Osztózzék fényeden a föld, az ég;
Meleged mindörökre a — miénk!

Még ott látjuk a zord sivatagot,
Melyen át inség, nyomor vert keresztül,
De hirtelen — mily változás az ott?
A tájon langy fuvalmak árja rezdül.
Bűgnak beszédes, csacska patakok,
Milljó madárnak bűvés dala zendül,
S pezsdül, bimbózik az egész tavasz
Egyetlen hangra... Lantod hangja az!

Ti dalok, lánglelkének alkotói,
Ti esodálatos, örök énekek!
Harcznak diéső, munkának óriási,
Mit értünk, e hazáért tettetek;
Nem is dalok — a század katonái,
Megannyi tárogató, fegyverek,
Mert a mi áttündöklők azokon —
Csak félig bűbáj, félig: h a t a l o m.

* Endrődi Sándor genialis fiatal költőnk e szép művét a Petőfi-szobor leleplezési ünnepélyén Nagy Imre a Bpesti nemzeti színház tagja szavalta el.

Ti dalok, lelke zengő szárnyai,
Ti emeltétek őt is fel az égbe:
Nézzétek! hogy mer hogy tud szállani
A szétszakított lánczokkal kezébe!
Vele röpülnek szilaj álmái,
Sötét haragja, zúgó szenvedélye...
Mi fog történni, ha oda belép?
Utána egy títán nyomul: a nép!

Remegjen hát az Olymp gögös orma
S pusztuljanak a bitor istenek!
Küszszék repkény a kőrözás romokra
S támadjon új világ az ő felett!
Az alkotó, teremő szó kimondva
S ott áll a K u n y h ó, hol a nyílt egek;
A mythosból nincs más, csak ingoványa:
De fenn ragyog a pusztas délibábjá!

S röpültek, szálltak a dalok tovább,
Velők a büvölet, mosolygva, áldva.
A nemzet, mint tükörben, önmagát
Először tisztán e dalokba látta
S e nemzetet az ámuló világ
Ezekből szereté meg és esodálta...
Igy hódította meg e szent sereg
E hont, a nagy világot, az eget!

Tegyetek róla fényes tanúságot
Ti bérczek, rónák messze tájakig.
A hol ábrándok, bűk, szerelemek, álmok
— Palotában, kunyhóban — szív lakik;
Népek, kik boldogabb időre vártak
S remény közt hallgatjátok dalait
S kiknek világa büszkén fenn ragyog:
Ti is örök, lobogó csillagok!

Mert Sapphó nem dalolhat édesebben,
Ha lantján zendül a szerelmi dal.
Sem a fuvalom, mely susogva lebben
S ingó virágfejecskék közt kihál;
Hulló sugár a titkos éji esendben,
S ha kell: dübörgő, mennydörgő vihar,
Tyrtéusz lelke támad fel vele
S sietárad az időkön — szelleme!

A szabadságnak, hazaszeretnek
Örtornya volt ő. Szent és tiszta tűz.
Csak lángja érje: mozdul, él a nemzet,
Széttörő lánczát bús Prometheusz

S míg sorsa minden vért arcába kerget,
Szemből minden rémálmat kiűz:
Ó az, ki bátran várva a viharra,
A vészharangot megkondítja: »Talpra!«

Ha lelked van, magyar nép, talpra hát!
Mégjött a várt idő! Most vagy soha!
Fel, fel! Csatára, harcra, katonák!
Kezünkben az igazság pallasza!
A tüzpkolba minden koronát!
Többé nem kér: itél a nép joga!
Ki elmarad: rothadjon gyáva vére!
Esküdünk! A magyarok istenére!

S felharsog a hadi trombita hangja,
Bömböl az ágyu, Csatára csaták.
Ott villog a vészben szelleme, kardja,
Ott zengi viharzó harci dalát.
Aztán — oh! lebukik véres alakja
S holttetemén át fújó paripák
Száguldanak el — őt őszitiporva...
— A merre néztek, az mind sirja orma!

Im, itt is egy pont széles e hazából,
Jelölni — mely betöltve nincs — helyét;
Ismerjétek rá büszke homlokáról,
Sajtsétek újra lángtekintetét!
Magasztald őt te közel és te távol
Az érig harsogtatva nagy nevét!
Hadd világoljon fenkölt glóriája
A merre zug a népek óceánja...

Tekints arcára, esüggelész nemzet,
Én viharverte népem, nézz oda!
Dobogj, buzdulj, lángolj fel szobra mellett,
A hogy nagy lelke érted lángóla.
Oh legyen ez a hazaszeretnek,
A szabadságnak örök oszlopa
S ha tán itélet-vész nyomulna rád:
Özönében a mentő Ararát!

Mert nem csupán itt, nem e kis helyen van,
Talapatot egy ország ad neki!
Eszméi gyujtsanak hát szakadatlan
S ragyogjanak utunka tettei;
Folyjon a munka napfényben, viharban!
Az ő álmáért méltó küzdeni:
Hadd teljesüljön az! hogy igazán
Diéső, hatalmas, nagy lehess, hazám!

Néktünk is van alkalmunk e napirenden lévő kérdés fölött a legesodálatosab nézeteket hallani, például — úgy legyen mint régen volt, ne merjen zsidó magyar ember házához másképp mint meggörbedve le vett sipkával jönni — mintha bizony az aláztos zsidó nem volna veszedelmesebb, mint a hetyke; — négy zsidó járjon egy szürkén s ne egy zsidó négy szürkén, pedig be sokszor, az egy lovon jött négy zsidó neki eresztvén falu végén a gebét s felosztván maguk közt a falut, tönkre tettek benne urat, polgárt és husz év múlva ők adtak az urnak lovat kölesön, hogy elmehessen ősi fészkből, a polgár pedig ott maradt, hogy szolgáljon az új uraknak naponta, mint az uszora kamatok alatt nyögő fizetéstelen béres, adjon terményt, fúvart, munkát, szolgáltatson esibét tojást, és ha szerencsétlenségre megszaporodtak az új urak és zsinagóga is épült — talán egyebet is.

Sokan a zsidóktól eredő minden rossznak kufforrásaként az emancipációt tekintik és orvoslást annak teljes elvételeben, vagy legalább megszorításában vélnek találni, szerintünk a zsidóság hatalma végtelen összetartásukban és a kezükben összehalmozódott pénzben fekszik, már most kérjük a nem emancipált zsidó kevésbé lesz összetartó, kevésbé fogja csak a zsidót embernek nézni, tévednek azok kik reménylik, hogy eltörölvén az általános emancipációt és bizonyos feltételeket szabván annak újboli elérhetésére a zsidóság törekedni fog magyarrá, jó honpolgárrá, munkássá egy szóval nem zsidóvá lenni; hogy az új emancipációra méltónak találtsák — ó nem, a zsidóság thalmudja folytán is, a hite szerint neki szánt minden népek feletti uralkodást csak a gojimok által elodázva fogja látni, újjult erővel fogja vakandok munkáját folytatni, minden iránt a mi keresztény; s erre mindig elég ereje lesz azon óriási pénzüsszegekben mely kezeikben, a majdnem kizárólag birt kereskedelem után felhalmozódott, olvastuk ugyan, hogy a hindu bűvészek még a legveszélyesebb kigyókat is megszelidítik; de előbb méreg fogaikat kitörlik; a zsidóknak pénzüket meghagyván, a keresztény szelidítők nem lennének a hindu művész kényelmes helyzetében, azt pedig, hogy az emancipációval vagyonukat is elveszítik, még ugyan senkitől sem hallottuk, és jogi államban, képviselhetőnek nem is látjuk.

Minden jelenségek közt, melyek ily fontos kérdés körül feltűnedeznek, egyik a legérdekesebb, azon mozzanat mely munkás, vagy mint önmagukról szeretik mondani social demokrata körökben mutatkozik, tény, hogy munkás körökben az antisemitismus roppant mérvben terjed, mi természetes is; a városi munkás lassankint kezdi érezni azon solidaritást, mely közte és az eddig általa nem ismert, de mint a műveltségben elmaradt általa lenézett falusi munkás közt létezik — bekezdni látni, hogy reá nézve nem közömbös, ha a sok ezer falujában az országnak huszas számra veszik a zsidók a szessziókat, és ha ezzel ezer és ezer földművest kipusztítanak sajátjából, azok pedig szomorúan fejlődött gazdasági viszonyainknál fogva, a mezőgazdaság terén foglalkozást nem kaphatván, a városokba szorulnak; ott csak is szaporítják a concurentiát és olcsóbbá teszik a már ott levő munkás munkáját; miután pedig a falusi kis gazdák pusztulása sokkal rohamosabban halad, sem mint a városokban új munka adó vállalatok keletkezhetnének, miután pedig a falusi nép kipusztításában oroszlan részre van a zsidóságnak, cseppet sem esodálkozunk, ha munkás körökben a zsidó ellenes mozgalom tért nyer. Még ugyan csak a „zsidó tőkepénzesek, szivtelen plutokratákról“ szóll a magyar munkások organuma, a „népszava“ mint az antisemitismus okozóiról, de teljesen nyugodtan várjuk a következtetést, a kik egyszer a zsidó

kérdéssel foglalkoznak, azok, legyen bár kiindulási pontjuk a rajongásig vitt szabadság, egyenlőség, testvériség, rövid idő alatt tapasztalni kénytelenek, hogy a zsidóság thalmudja szerint soha sem fogja a keresztényt jogosan szabadnak, a gojimat soha egyenlőnek, és csak a zsidót testvérnek tartani, rövid idő alatt fogják észlelni, hogy nevetséges haszontalan munka annyi század elmúltával javítani akarni egy népet, melynek faji jellege nem nyújthat a javulásra reményt, thalmudja pedig még kevésbé garantált — azért mind azon ma még javításról gondolkozókat, mind azokat, kik még a zsidóság jók és rosszakra osztályozásával vesződnek, várjuk; bizton várjuk azon térre melyen mi rendületlenül állunk:

Zsidóval megélni nem lehet, tehát éljünk meg nélküle. **Kanizsai.**

A marczali képviselő választásról.

Somogy megye központi választmánya okt. hó 25-én d. u. három óraker ülést tartván a marczali képviselő választás határidejéül November hó 4-ének reggeli 8 óráját tűzte ki s kiküldötte. Választási elnök: Véssey Sándort küldöttségi elnök: Menyhert Istvánt Jegyzőül: Nagy Károly s Vecsey Lajost Jegyző helyettesekül: Paiss Mihály és Laszl Gusztávot.

A választási elnök előtt szavaznak, ily rendben: Marczali, Alsó-Seged, Bal: Berény, Bal: Keresztur, Bal: Szent-György, Bal: Ujlak, Boronka, Bize, Böhönye, Csákány, Fehéregyház, Felső-Seged, Felső-Zsitfa, Főnyed, Gadány, Hollád, Horvátkut, Keleviz, Kéthely, Mesztegnyó, Nagy és kis Gomba.

A küldöttségi elnök előtt szavaznak ily rendben: Nemes-Déd, Nemes-Kisfalud, Nemes-Vid, Path, Sámson, Sávoly, Simonyi, Szakácsi, Szenyér, Szőke-Dencs, Tapsony, Tikos, Vése, Vörös, László.

A választmány a törvényben meghatározott legrövidebb időt tűzte ki a választásra, megvagyunk mégis győződve, hogy ezen idő is elég lesz Gr. Széchenyi megbuktatására.

† **Az országnak gyásza van, ARANY JÁNOS** a legnagyobb magyar költő f. hó 22-én meghalt. Magyarország halottjának tetemeit méltó pompával helyezik örök nyugalomra Budapesten. Gyűlnek a koszorúk a koporsón. A királyi pár is leróta a kegyelet adóját az elhunyt iránt a miniszter elnök által részvét nyilatkozatot küldvén Arany családjának. Az emelendő szoborra az adakozások megindultak.

Felkérjük t. előfizetőinket kiknek előfizetésük lejárt, hogy ezt megújítani sziveskedjenek.

A kiadóhivatái.

HIREK.

— **Mint mai számunk** kiállítása mutatja, ifj. Hagelman Károly ur könyvnyomdája s műintézetének felszerelése teljesen befejeztetett; e vállalat nemcsak kiálja a versenyt a vidéki hason vállalatok bármelyikével, de akár a vezetést, akár az alkalmazott szakmunkások képzettségét, jó akaratát s megbízhatóságát, akár a rendelkezésre álló „írások“ különfélelegét s mennyiségét, akár a gyors kiszolgálást, avagy a jutányos árakat tekintsük meg is haladja; a miről eddig is bizonyára meggyőződött mindenki a ki igénybe vette, e meggyőződés biztos jele az, hogy naponta új meg új megrendeléssel keresi fel a közönség a fiatal vállalkozót; — Mi is ajánljuk melegen átaljában a közönség — különösen pedig elvtársaink pártfogásába és figyelmébe.

— **F. hó 23-án** kísértük örök nyugalomra Muraközy Ferencz honvéd hadnagyot. Könnyebb volna lelkünknek, ha jelen esetben is — bár valóban érzett részvét és fájdalommal — egy fiatal élet

természetes kiválását jelenthetnők, — ámde annál fájdalmasabb, hogy Muraközy Ferencz életének erőszakos kioltásával szomorította meg kartársait, barátait s mindazokat, kik emberbaráti érzelmeiknél fogva mások szerencsétlenségében fájdalmas részvétet szoktak osztani. Öngyilkosságának oka ismeretlen, de a közszájon forgó versiók egyike sem olyan, mely a retentő elhatározást indokolná; az állása és becsületére büszke katona bizonyára nagyobbak látta az erkölcsi kényszeret, mint az valóban volt; de éppen ez az mi emlékéhez részvétünk mellé még becsülésünket is csatolja. Temetése a rossz idő dacára fényes katonai temetés volt, melyet az elhunyt legkedvesebb barátja és kartársa Karlovitz h. hadnagy vezényelt. A gyászmeneten az elhunyt kartársain kívül a közös hadsereg helyben állomásozó tisztikara, élén a dandárnok ezredessel — e mellett a polgári osztályból számos résztvevő volt jelen. Kinek az élet oly elviselhetlen volt, legyen neki nyugalmas a sir!

— **Vörös János** ügyvéd ur, mint lapunk hírdetése között olvasható, lakást változtatott. Az új lakásba is a régi ember lesz ő, kire a felek meggyugvással bizhatják ügyeiket,

— **A bocsor-ünnepélyről** írja a Z. K. A dunántúli ref. egyház kerület folyó hó 10. és 11-én Bocsor Istvánnak a pápai ref. főiskola tanárának 50 éves tanári jubileuma alkalmából fényes ünnep rendezett Pápán. Volt diszéladás a színházban. Esti 9 óraker fáklýásmenet. Másnap délelőtt 10 óraker a ref. egyházban gyülekeztek a küldöttségek. Pap Gábor supernitendens emelt szót, s a jubiléant tan- és nevelésügy, az egyház, irodalom és tudományosság terén szerzett érdemeit az egyházkerület nevében üdvözölte. Ezután tisztelegtek a küldöttségek. Barthalos lelkész az egyházkerület nevében arany tollat nyújtott át irodalmi érdemei jeléül az ünnepeltnek. A majd negyedfélezer tanulóknak, kik egykor az ünnepeltet hallgatták, számos képviselője jelent meg. Ezek nevében Csepelyi Sándor szólott s emlékalbumot nyújtott át szerett egykori tanárjának. Bocsor mindegyiknek válaszolt s szavai meghatók valának. Délben diszébéd volt a „Griff“ fogadóban, melyen lelkes felköszöntők mondtak, este pedig bál ugyanott, mely méltó volt a többi ünnepélyhez.

— **Halálozás.** Szmodis Józsefné szül. Kapotsfy Albertina, Szmodis Pál, Kálmán és neje szül. Bogárnar Etel, Endre, Ödön, Béla, és Aranka, a nagyszámú rokonság nevében is, megtört szívvvel jelentik hön szerett férje, illetve ódes atyjuk és ipa, nagy és kisbarkóczy Szmodis József hites ügyvéd, földbirtokos és Somogyvármegye törvényhatósági bizottsága tagjának hosszas betegség és a halálkök szentségének ajtatos felvétele után, életének 64-ik, boldog házasságának 38-ik évében f. évi október 24-én délután 4¹/₄ óraker történt gyászos kimúltát. A boldogultnak hült tetemei e hó 26-án d. u. 3 óraker fognak a nemesvidi közsirkertben róm. kath. egyházi szertartás szerint eltemettetni. Az engesztelő szt. mise áldozat pedig e hó 27-én d. e. óraker a helybeli plébánia templomban tartatik meg. Áldás és béke hamvaira!

— **Gyászhir.** Kovács Farkas nemesvidi földbirtokos, ügyvéd; széleskörben ismert humoros »Farkas bácsi« meghalt. — Németh József tapsonyi r. kath. néptanító f. hó 11-én élete 70-ik évében végelgyengülésben elhunyt. Fél századon át buzgó napszámosa volt az oktatásügynek. — Nyugodjanak békében.

— **Kenessy Lázár** köttsei földbirtokos — a kiterjedt régi Kenessy család egyik tagja — utóbbi időben Somogy megye levéltári irnoka, hosszas kinos betegség után tegnap meghalt. Hátramaradt gyászoló családját vigasztalja azon széles kör részvéte hol az elhunytat igazán szerették. Legyen nek kedönnyü a föld kedves régi barátunk

— **A kaposvári** állam gymnasium gyönyörű koszorut tétetett le Arany János koporsójára. A tanuló ifjuság pedig Oselkó József gym. igazgató felhívására, az elhunyt nagy költő emlékére állítandó szoborra pénzügyűjtést indított meg.

— **Sokan panaszkodnak**, hogy a járda a Teleky utcában, mely a gyalogosoknak fő közlekedési útja a vasutról a városba, nyaktörő rossz, mint halljuk ez iránt a város kapitányánál már panaszt is tettek: a közönség érdekében gyors orvoslást várunk.

— **Uj bb zenészi körut.** Mint értesülünk Szimplicius zene társulata Somogy megyei körutat szándékozik tenni. E képzett zenekar valóban megérdemli a pártolást s nem egy kellemes estét fog a vidéknek is szerezni.

— **Kedélyes mulatság.** Babóchay Zsigmond és arája Fodor Szerena k. a.-tól bucsuztak barát s barátnéi. Lelkes szavakban nyert kifejezést a szeretet, s boldogságuk feletti öröm. Folyt a pezsgő, sirt szimplicius hegedűje s ez annyira fokozá a kedvet, hogy reggeli két óráig tartott a táncz; ott láttuk: Fodorék, Kacsokovicsék, özv. Kapotsfy Józsefnét, Ladányiék Pohlékat, Báró Wimmersberg Adrienne kiasszonyt, és Psickéket.

— **Meghívó.** A somogy megyei régészeti és történelmi társulat f. évi november hó 6-án délután 4 órákor a megyeház szokott helyiségében több fontos tárgy elintézésére érdekében s az alapszabályok 6-ik §-a értelmében, választmányi ülést tart, melyre a választmány tisztelt tagjai, valamint az ezt megelőző nyilvános ülésre, mikor is társulatunk egyik kitűnő tagjának, Szeréminek „Somogy vármegye főispánja az Árpádok korában“ című értekezése fog felolvasatni, egy a társulat tisztelt tagjai, mint az érdeklődők tisztelettel meghívotnak. Kaposvárott 1882. okt. 21. Megbízásból közli; Melhárd Gyula társulati titkár.

— **Panaszkodnak,** hogy a jelen idény nagyon Sneff szegény, alig talál hosszú kalévalás után egyet kettőt a vadász, Siciliába ez másként van, mert ott annyi az erdei szalonka és a fenyves madár, hogy nemcsak a vadászok nyerhetnek belőlök nagy zsákmányt, hanem még a setalók is megfoghatják kézzel. A Syrakusi sétatéren ezen vándor madarak szó szerint az emberekbe ütköznek röptükben.

— **Posta rablási kísérlet.** Merész kombinált rablást kíséreltek meg, mint nekünk hiteles kézzel írják f. hó 20-án a szobi vasút állomás és Nagy-Atád közt esténként közlekedő posta kocsit ellen. A kocsit mint köztudomású dolog a vasúttal érkező utasok Atádra szállítását is szokta teljesíteni, ezen szokáshoz alkalmazkodott egy szürös ember is; az irt napon este a kocsist megkérte vinné el N.-Atádra. A kocsis egyéb utas hiányában a kérésnek annyival is inkább engedett mert emberünköt test alkátát illetőleg nem igen tartott. Az utas e szivességet visszazandó előlegesen 10 kr. berra valót adott a kocsisnak, a szokásos vitelbért a posta kocsit tulajdonosnak ígervén megfizetni. Utközben Szobb és Atád közt fekvő erdő északi szélénél Atád felé gyalogoló emberekkel találkoztak, s midőn ezeket a szokásos sebességgel pár puskára lövésre hátrahagyták emberünk a kocsist sebesebb hajtásra biztatta, és kérdést tett hogy jól el tette-e a kocsit láda kulcsot, mely kérdéséből a kulcs helyét midőn megértette egyéb kérdésköddéssel felhagyott. Kévéssel később az utat mindkétfelől szegélyző erdő közepén levő kőhidat hagyták el, midőn kocsisunk észrevette, hogy az erdő széli bokor mellül egy szürös ember utját Szobb felé veszi, s a kocsit mellett intett hogy megálljon, egyttal azon kérdést intézte: merre kell Szobra menni? kocsis ezen jelenettől megijedve és rosszat sejtve a megállást megtagadta s e helyett a lovát erősebb futásra serdítette. Mire a kocsin ülő ember, hogy a megállásra reá beszélje mondá: miért nem igazítja utas embert? Egyidejűleg azonban felugrott s a nyaka körül lecsusztatott szűrőt maga alul kirántva a kocsis fejére dobva, fejét megragadta s a kocsiba hátra nyomta. Kocsisunk azonban lélekjelenetét nem vesztette el, jobb kezével a támadó karját megragadta, sikerült is neki a folyton sebességgel haladó kocsin egy lökessel a másodikhoz is időt nyerni s mielőtt a támadó ártalmára lehetett, őt a kocsiról egy pocsolóba bele taszítani, szerencsére a másik ez idő közben a kocsit után szaladó gazember ezt idejekorán be nem érthette. Ép jókor szabadult meg a kocsis a küzdelemtől, hogy a gyeplőhöz jutva, bár ostor és kalap nélkül nógassa lovát s a gazemberektől szerencsésen megszabadulva haza is érkezett. Így mentette meg a derék kocsis életét és a küldeményt. Az eset a szolgabírósnál bejelentetvén Tallián szolgabíró ur azonnal a legerélyesebb nyomozást rendelte el.

— **A honvéd ellenőrzési szemle** f. hó 26-án a honvéd lakományban tartatott meg; ezen szemlén minden Kaposvárott tartózkodó gyalogos és lovas honvéd s azok kik a közös hadsereg tartalékából időközben áthelyezettek, megjelenni tartoztak; kik erről elmaradtak, november 15-én megtartandó pót-szemlére idézettek; azon honvédek kik 1870. évben soroztattak be; ezen kötelezettség alól felmentetnek

— **A Kaposvárott** állandóan szabadságot tartalékosok, a közös hadseregbeli katonák és hadtengerészek, kik a f. hó 6-án megtartott szemlén meg nem jelentek; a Freystädter félé kaszányában tartandó s november 10-ére kitűzött pót-szemlén tartoznak megjelenni.

— **Fornszek Sándor** orsz. képviselő szerencsétlenül járt, tanulatlan csikó lovak kocsiját felfordították s ő esés közben lábán sérülést szenvedett, hisszük hogy a baj csak kisebb jelentőségű.

— **Megei rendőri hírek.** F. évi október 9-én éjjel utáni órákban Sziből Dancs József kárára 2 drb., Csizmazia József kárára 1 drb. 16 ellopott. A lopás elkövetésével kolompár cigányok gyanúsítvák, kiknek is üldözése folyamatban van. — F. évi október 12-én virradóra a eskői és kiskovácsi közlegelőkről 2—2 drb. hámos 16 ismeretlen tettesek által ellopott.

Irodalom és Művészet,

Az „Ország Világ“ képes lap III. füzeté megjelent és szétküldetett; tartalma: Az egyedüli mód ifj. Abrányi Kornélról; A kivándorlás költsége Sebestről; Virányos lak (novella) Kun Malanietől; Visegrádi képek (hat képpel); A világitás hajdan és most Rác Sándortól; A szakértők (képpel) Dr.

Bakody Tivadar (Arcz képpel) Az amerikai szabadság harcz költsége Scossa Dezsőtől; Farkasoktól üldözve (képpel); A Petőfi-szobor leleplezése; Mositur in Deo (képpel) Bakody Tivadar és Petőfi Sándor Kertbény Károlytól; Az első lecke; Mikor még a kor virág volt (képpel) Két hét történetéből (Fárcza) ifj. Abrányi Kornél s számos kisebb közlemények. E lap minden számával újabb igazolja a várakozás jogosságát melyel az olvasó közönség mind nagyobb részvéte kíséri. Mint tartalma, mint képeinek remek kivitele méltán oda állítja a külföld legdiszesebb ilyenmű lapjai mellé.

»Magyarország« havifolyóirat a magyarosodás érdekében. Szerkeszti Ardényi Dezső. Megjelent az első októberi szám, négy nagy sűrűn nyomott iven, színes borítékba fűzve, következő tartalommal: 1. A magyar nemzethez! lelkes felhívás országos magyar egyesület alakítása végett. 2. Országos magyar egyesület tervezete, szervezkedése, vezetése, működési módjai, leleplezések, kisedovodák, nemzetiségi csere, iskola, népkör, nép- vagy falusi könyvtár, felnöttek oktatása, buzdítás, jutalmak stb., összesen 40 féle irány és mód. 3. A magyarosodást és népvételest Sáros megyében terjesztő társulat alapszabályai. 4. Mily eszközök által érheti el a társaság célját? 5. A magyar iskola-egyesület alapszabályai. 6. A szatmári Széchenyi-társulat alapszabályai. 7. Magyarosodási mozgalmak. 8. Levelezések; A legelső megye; A szácsok; Sárosból; A volt oláhok; Zalából; Görög-kath. magyar püspökség. 9. Nemzetiségi tárgymutató: a magyarság erje megyénkint s a többi nemzetiség számaránya. 10. Hazaellenes népiskolai tankönyveink. II. Apró közlemények. 12. A »Gott erhalte.« II. Szépirodalmi rész. I. Rágalmazóinknak; hazafias vers Komocsy Józseftől, a Petőfi társaság társelnökétől. 2. Hunyák Pál, rajz Mikszáth Kálmántól, a Kisfaludy-társaság tagjától. 3. A vörös orr. Humoros csevegés rég hallgató elbeszélőktől, Balázs Sándortól, a Kisfaludy társaság tagjától. 4. A kik mindig boldogok, a főrangú világból, írta Szunyogh Albert. 5. Szemet szemért vers, Reviczky Gyulától a Petőfi-társaság tagjától. 6. A megtérés, Margithay Tihamón jeles festményének ismertetése Fáy Elek tollából. 7. Arany mondások. 8. A jó öreg Mikolát, rajz a lengyel társadalmi életből. 9. Téli kép a Balatonon. 10. Szellemi szikrák. II. Mulassunk. 12. Szerkesztő zárzó. Előfizetési ára: egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt, mely Budapest, Sándor utca 12. küldendő.

A vidékről.

Marczali 1882. okt. 22.

Ez idő szerint a közfilyelmet a közönséges napi eseményeknél valami nagyobb szerű, érdekesebb dolog vonja magára járásunkban, mely mig egyrészt természeténél fogva érdekes, eredményében másrészt politikai közéletünkben szinte tanulságos is lehet: ez a küszöbön álló marczali követválasztás.

Ha a körülmények oly különös szokatlanul nem volnának csoportosítva ez ügyben, talán mi is csak akként tartanók érdekesnek, mint minden más egyéb ily nemű választást, hogy t. i. az elmúlt választások óta mennyiben erősödött egyik vagy másik párt s minő lelkesedéssel küzdenek a pártok jelöltjeik, illetve elveik diadala mellett; az eredményt pedig akként vennők, amint saját pártunk érdeke hozná magával, üdvözlőnként pártunk diadalát, megnyugodnánk az ellenfél győzelmén melyen változtatni ugy sem tudánk.

Ámde jelen esetben más körülmények, más combinációk, más várakozásra utalnak bennünk.

A mult választás alkalmával a kerület nagyrésztben a nagy birtokosok befolyására Gr. Széchenyi Pált, mint egyesült ellenzéki képviselőt választotta meg, nagy küzdelemmel a függetlenségi jelölt ellen, fel kell tehát tennünk, hogy ha a gróf választói nem személyes indokok, de az elv álláspontján szavaztak, a marczali választó kerületnek mult alkalommal lezavazott választói közül a többség egyesült ellenzéki. Fel kell tennünk, hogy ugyanazon választók minden jelölre szavaztak volna ki egyesült ellenzéki programmal lépett volna fel s egyebeként a képviselői állásra alkalmas ember.

A függetlenségi párt reméljük nem fogyott számban és lelkesedésben, az egyesült ellenzékről pedig feltesszük, hogy nem változtatott grófi képviselőjével együtt elvet is; az okoskodás igen természetes következtetésnek annak kell lennie, hogy marczali választó kerületben esakis két párt lehet, egyesült ellenzéki, mely a mult alkalommal győzött és függetlenségi, mely a jobb körülmények közt valószínűleg nagyobb erővel fog kilépni a küzdőterre.

Mégis azt halljuk, hogy Gr. Széchenyi Pál, ki az egyesült ellenzéki elveket szegre akasztván, belépett a kormánypárba, sőt a kormányba, ezen elv és pártváltoztatását a marczali kerület választóival akarja sanctionáltatni és mint képviselőjelölt újból felsép. . . .

Szinte hihetetlen vakmerőségnek látszik, a választó polgárok lelkiismeretével ily játékot üzni. Vajon kikre támaszkodik a minister ur? Ugy hisszük

a függetlenségi pártra nem, azt meg fel sem tehetjük, hogy azon választókat óhajtja az édes semmittevés kényelméből kizavarni kik a lezajlott szvenvedélyes választás alkalmával is távol tartották magukat a választástól, mert hiszen ezek nem is valami megbízható lelkes emberek, de különben is elenyésző kisebbségben vannak: tehát csak egy van még hátra: régi választói, az egyesült ellenzék.

Tisza Kálmán kormánya a corruptió fénykora, sok olyat tapasztaltatott velünk, melyet a magyar nép egészséges gondolkozása, tisztességes erkölcsi nézetei miut erkölcsi lehetetlenségeket soha fel sem tettek volna; bár láttunk egyeseket, kik akár jobb meggyőződés akár személyi indokok, akár erkölcsi érzék hanyatlása folytán elvet, pártot változtatnak; de azt a csudát még nem láttuk soha, hogy 2—3000 ember, tisztességes értelmes polgár egy csapásra, akkor, midőn nagy események, vagy kényszer meggyőződésének lerontására be nem folyt, egy emberért, egy embernek hiúságáért, szép szeméért megváltotassa, eldohja magától az elvet, hitet melyet fennen vallott, melynek győzelméért küzdött és fáradozott. . . .

A corruptiónak oly jelensége volna ez, mely végzetes lehetne Hazánk közéletében; ezért fontos és érdekes a marczali választás s ezért lehet tanulságos eredményében.

Hisszük mert bizunk fajunk becsületérzésében hogy a választás meg fogja mutatni, miként a választó polgár elve nem lehet játéka a hatalmasoknak, s a nemzet fiai, kik csak az imént emeltek szobrot a költőnek, ki oly lelkesen énekelte: „Ha férfi vagy, légy férfi. Legyen elved tied,“ nem fogják meghazudtolni feltevéseinket, hogy Magyarországon még Tisza cortomfáló kormánya sem volt képes kiölni az emberekből az elvet és becsületet. **Kéthelyi.**

Köttse, október hó.

»Köttse most nincs, semmi de semmi, kihalt, kimult« így sóhajt fel a »Somogy« érdemes szerkesztője, lapjának egyik számába!

Ej, ej Roboz bácsi, miért akarja maga ennek a kedves Köttének rossz hírét költetni; hisz a szép mult nem kívánja, hogy a jelen rovására emlegessék.

Bizon ha maga költő s így hivatás-szerűleg örök ifju nem volna, még azt hinnénk, hogy öregszik, s azért festi oly szürke feketén a jelent, pedig ugyan helyek, melyek kedves sajtáságaikat végpusztulásukig megtartják, ilyen ez a mi kis fészünk, ez a szakadékaival, erdő s szőlő koszoruzta hegyeivel, virágos völgyeivel szép Köttse, melyben ha változtak is némi viszonyok az újabb kor nyomása alatt, koránt sem pusztult el; ma is ajtót tár a vendégszeretet a kedves a szivesen látott vendégek csak egy mint az előtt, most is oly egyetértés uralkodik itt, mintha egész Köttse egy család volna, s a terített asztal, a jó kedv a fesztelen vidámság, hányszor feledtetni, hogy kint a nagy világba az élet viharos is lehet s ott nincs mindig napfényes derű.

S miért a mult és jelen között választfalat huzni? mikor a mult áthajlik a jelenbe, ez annak folytatása. Kettő az akkori tizenegy ünnepelt fiatal leány közül most is lelke központja a társaságnak; harmadik mint a fecske vissza, vissza tér a soha sem felejtett édes otthonba; olvassa csak Kisfaludy Atala rajzait.

S mikor a névnapokon, a szüreteken megzendül a régi Dunda cigány hegedűje s tánczra perdül a fiatalság, hídje meg Roboz bácsi sokkal kevesebb képzelő tehetséggel is mint a magáé visszavarázsoltnak tarthatja a multat.

Azért ha ismét meglepi a mysantropia, hagyja ott azt a csunya poros vagy sáros Kaposzt, jöjjön ide közibénk s mikor majd mi fiatalok tánczba ugratjuk, el fogja hinni, hogy Köttse most is ugyan mint volt régen. **Leona.**

Dráva vidék. október hóban.

Tek. Szerkesztő ur!

Megvagyok győződve, hogy becses lapja tért ad az ellen nézetnek is, különösen ha ennek nyilvánítása helyre igazításul szolgálhat.

Hogyan járt el Fenyősi szolgabíró ur Szigetvárott a zsidók irányában nem tudom; de ám mondjuk, hogy e tekintetben helyes a »Népjog« információja, sőt tovább megyek, mondjuk, hogy a szolgabíró ur másként is tehetett volna; ebből azonban korántsem következik, hogy ez oly hiba lenne, mely egyéb eljárása ellenében a mértéket lenyomná; nézze meg valaki a járás útjait, mily karba vagnak azok, nézze meg általában a szigetvári járás egész administrációját s meg fog győződni, hogy az a járás csak örülhet a kinek ilyen szolgabírójája van: a miért is nem egytől hallottuk azok közül kik a választás alkalmával ellene voltak, hogy örülnek, mert feltevéseikben csalatkoztak, s így bizton reméllem is azt, hogy ezen általános meglegedésnek a közönség mindenkor kifejezést fog adni valahányszor választásról lenne szó.

Tisztelettel

S. . . .

Egy hó története.

A politikai láthatár nyugodt, hogy azonban ez csak a felszín képe s nem igaz hanem csak a lényeg, azt a különféle jelek mutatják.

A Balkán félszigeten különöszerű mozgalom észlelhető, igen élénken foglalkoznak itt a félsziget államai közötti védelmi szövetség létrehozásával. A dunai konföderáció eszméje újra felmerült. Szerbia, Bulgária, Románia s Montenegró együttesen akarnak minden idegen befolyást vissza utasítani; hogy idegen alatt kiválólag az Osztrák-Magyar Monarchiát kell érteni, nem nehéz kitalálni, s erre mutatnak különösen a Belgrádban történtek is.

Milán király ki oroszországi útja óta mindinkább barátságot tanúsít irányunkba, megszakította útját melynek célja volt román királyának látogatása s sietve tartott hazafelé az onnét érkezett kedvezőtlen hírek folytán. A mint megérkezett az öt üdvözölő népség között, öv. Markovicsné kétszer lőtt reá, azonban elhibázta, a király sértetlen maradt; személyes boszu vezetete a gyilkolmi szándékozó aszszonyt, vagy tette valamely párt szándékaival függ össze? nem tudhatni, mert ámbár a lövések eldördülése után csak nehezen lehetett az özvegyet a nép dühétől megoltalmazni, később mégis tömegek jártak be a várost, éltetve Markovicsné s a Szerb köztársaságot; a közelebbi napok tán már világot vetnek ez eszménynek valóságos indokai s várható közetközeményeire.

Mig ez Belgrádba történik, addig Montenegro fejedelme nemcsak ígéretekkel hanem ajándékokkal is megrakodva tér vissza a cártól országába, valószínűleg hogy a kiadandó parancsra előharcosa legyen.

A szent Oroszországnak, melynek csárja nem meri ugyan a nihilisták miatt nyíltan megkoronáztatni magát, azonban készül valamire, mert a lókitelt megtiltotta, tehát oly rendszabályt léptetett életbe, mely katonai nagyobb mozgósítás előjele szokott lenni.

A Francia köztársaságnak anarchistáival gyűl meg mind inkább a baja, a reactionarius pártok nem kis örömeire számos elfogatások történtek melyek féltő hogy az izzó paraszat lángra lobbantják a helyett, hogy eloltanák, lehet hogy a királypártiak sem álnak egészen távol e mozgalmaktól, mert uralmuk megújulását, éppen e zavaroktól várják.

Német országba folynak a választások, nem tudhatni még teljesen az eredményt de annyit látni lehet hogy a birodalmi gyűlésen a pártok aránya változni fog.

Anglia könnyű szerrel végzett Egyiptommal, hírlik hogy a győzelemhez az angol katonák kitaratásán s vitézségén kívül az angol aranyok is járultak s ezek indították volna Arabi fő hadseregét arra hogy azt megkönnyítse; Arabi s társai fogva ülnek s várják sorsuk feletti határozatot, ha ez a khedivétől s

tanácsosaitól függne csupán, rég kivégezték volna őket; régi szokás szerint a felül kerekedő párt a veszteseket leéleti s ezzel egyidőre saját uralmát biztosítja, az angolok azonban ily mérsárlást nem akarnak tűrni s rendes bírói eljárást követelnek, miután pedig ők a parancsolók meg is nyerték, Arabi felett rendes törvényszék fog itélni s angol ügyvédek fogják védelmezni.

Bosznia s Herzegovinára vonatkozólag Kállai közös pénzügyminister beadta jelentését ebből is csak az tűnik ki, jó volna biz azt ott hagyni.

Különfélék.

Jókedvű adakozó. A londoni Rothschild ház az egyiptomi angol hadsereg katonáinak 15 Ton dohányt és 15,000 makra pipát ajándékozott; egy bankár most azt mondja, hogy ezen ajándék nagy fukarságra vall, mert a Rothschildok Egyiptomon több millió forintot nyertek, mint a háboru mennyibe került, már pedig erre is eleget költött az angol nép. Seymour és Wolsley elég hamar végeztek. Midőn az angol flotta Alexandria előtt horgonyzott az „Egyiptomiak” 45-ön álltak, ma London Párizs és Frankfurtban 75-ön adják s veszik. Az egyiptomi állampapírokkal kereskedés teljesen Rothschild kezében vagyon. Holnapokkal ezelőtt 65 frtnyi árban eladtak, midőn a papírok 45-re leszálltak vissza vettek, most ismét 72-ön tud adnak az értékpapírokon. Alexandria s Kairóban nagy károkat szenvedtek az európai kereskedők sőt nagy részük tönkre ment, Anglia milliókat áldozott a nélkül hogy biztosan tudhatná vissza kapja e vala- és hogyan? Csak Rothschild nyert az egyiptomi ügyből s e nyereséget már zsebre is dugta. És ezért a milliókért Nathaniel Rothschild néhány mázsa dohányt s hitvány pipákat ajándékoz. Kár hogy az angol katonák a jó kedvű adakozónak ajándékát vissza nem küldték. Nem csak érdekes de tanulságos is volna a Rothschild ház történetének megírása.

A ásezőzsról. Az illem szabályai ellen vét aki társaságban ásezőzik; mert ez rendesen unalom vagy álmoság jele lévén, a társaság többi tagjaira nézve nem lehet hízogó. Nem tekinthető azonban a társaságban ásezőzés minden esetben megbántásnak, mert az igen sokszor nem más mint nyitott szájjal vett hosszú mély lélegzet, mely az embernek természetben leli okát. Testi gyöngeség vagy fáradtság; le- küzdhetlen alvási vágy, gondok, melyek a figyelmet bizonyos irányba terelik, mások iránti tekintet mely különböző dolgok elbeszélésének meghaladására kötelezrendesen ásezőzést idéznek elő, melyet leküzdeni nem mindenkor lehet. Hisz szakértő természet tudósok azt is állítják, hogy az ásezőzés természetes szükség, mert közvetlen hatása a tüdőre és a vérkeringés fel újítására irányul, ép úgy a mint jól esik néha huzódzni. Nevezetes s érdekes észlelni mint ragad el a társaság többi tagjaira is, ha egyik ásezőzni kezd, úgy annyira hogy nem sok idő alatt ásezőzők társasága ül egygyütt.

Hogy tanítják Franciaországban a történelmet. Nyilvános vizsgán kérdi a mester; Falempin tanuló mondja meg ön melyik király ártott országunknak leginkább? Falempin: XIV Lajos. Mester: Miért? Falempin: mert leghosszabb ideig kormányozott. Mester: S melyik király tett nekünk legtöbb hasznot? Falempin: (elevenen) XVII. Lajos, mert ez soha sem uralkodott.

A nők értéke nagyon különböző a világon. Wilson és Felkin afrikai utazók Ungaduba (Sudan) Miesza király háremében több ezer nőt találtak, kiket az uralkodó hű alattvalóitól civilista fejébe kapott Wilson arról is emlékezik, hogy utazásaiban többször kínáltak neki feleséget s nem is kértek érte többet mint egy régi mellényt, vagy egy pár elhasznált papucsot.

Mulattató történetet közöl a „Courier des Etats-Unis.” Egy bokeni rendkívüli vastag polgár szakadó eső elől a Grand City egyik legnagyobb szállodájába menekül. Mielőtt felmenne az emeletre, esernyőjét száradás végett kifeszítve a földszinten hagyja, elővigyázatul azonban oda tesz egy papír darabot következő felirattal: „Handsoff” (kezet el) „Ez az esernyő oly emberé ki 250 fontnyi erővel képes ütni. Tizenöt perc alatt ismét itt lesz.” Csakugyan le is jött negyed óra alatt, azonban esernyőjét daczára a fenyegetésnek már nem találja. A földön saját cédulája feküdt a következő utóirattal: „Ezen esernyőt elvitte oly ember ki egy óra alatt tíz mérföldet tud futni. Visszatérte vámi felesleges s szükségtelen.”

Angolosan. Havreban nagy feltűnést keltett egy fiatal, dusszagdag angol kereskedő öngyilkossága, ki hátrahagyott levelében azt írja, hogy az esős időjárás miatt oltotta ki életét.

Párisi házstatistika. Párisban a legújabb összehasonlítás szerint 82,352 ház van, míg 1876-ban 71,873 volt. Öt év alatt tehát 10,479 újház épült. Egy párisi ház lakóinak átlagos száma 26—27.

Gazdaszat ipar s kereskedelem.

Kaposvári piaci árak.

Október 24-ről.

Buza	8 frt 60
Rozs	6 frt 30
Árpa	7 frt —
Zab	5 frt 20
Kukorica	4 frt 50
Métermázsánként.	

Szerkesztői üzenet.

S . . . Szivesen közöljük a helyre igazítást, mert a tárgyilagosságnak mindég helyt adunk.

Badacsonyi. A szelidebb irány előtt lapunk koránt sincs elzárva, sőt örülünk, ha ez kultiváltatik s még jobban örülünk ha a jövő eseményei ezen irány helyességét igazolják. Ezért levelünkre kérünk mielőbbi választ.

Vizsló. Válaszunk elment.

Zala . . . A kaposvári izraelita község elnökétől szerzhettek akármennyit.

Élelmesség. Kellő időben jönni fog.

Kamarás jegyzetet kaptuk, úgy lesz.

Keresztény semíták. Helyes, igaz van; a mákvirág lajstromot nem sokára megkezdjük.

Mocsolád. Majd kiállítjuk a platza ó kelmét, addig türelmet kérünk; longus est ordo idem pentium.

Öreg barátomnak. Ne csodálkozzék, koplalni még Tannernek se volt könnyű. Két forintot mult a dolog, de elmúlt.

Bécs. Jeltett levele hozzánk nem érkezett, most rögtön küldöttük. Köszönjük a megemlékezést. A mit s a mennyit lehet megteszünk.

Chemnitz. Hason nézetből indulva ki, mit sem mulasztunk el. Majdnem jót áthatunk hogy hiába; mert folyton szemmel tartjuk őket.

Budapest. Hogy is van csak? Lento gradu — — az alkalmat fel kell használni; a ki elmulasztja [vessen magára.

?? ? Olvasd első cikkünket, másként nem eselkedvén.

S. Levelet vettük felhasználjuk.

Szerkesztésért felelős:

Szalay Károly.

H I R D E T É S E K.

Hirdetmény.

Van szerenésém t. ügyfeleim és a t. közönség tudomására hozni, miként eddig sétatér-utca 5. szám alatti

ügyvédi irodámat

mai napon a Somogy megyei takarékpénztár átellenében fekvő fő-utca 25. számú házba (fő bejárat jobbra) helyeztem át.

Kaposvár, 1882. okt. hó 17.

Vörös János

köz- és váltóügyvéd.

Tisztelettel értesítjük a nagyérdemű közönséget, hogy mai napon **Zala, Somogy, Veszprém, Vas, Baranya és Tolna megyék** részére

Nagy-Kanizsán

székelő

vezérügynökséget

állítottunk fel.

Iroda-helyiség: Csengeri-utca 1-ső szám, ó takarékpénztári épület II. emelet (felmenet a postahivatal mellett)

Bpsten, okt. 1. 1882.

A „GRESHAM”

életbiztosító-társaság magyarországi fiókja.

82. 3—2

Nevezetes árszállítás.

Kávé

és Thea behozatal.

Legnagyobb!! 12—2

Nagybani-árak mellett ajánljuk Hamburgból postán s bérmentve ugyan, de nem vámentesen miután a határvámot itt megfizetünk nem lehet; utánvételt a csomagolásért mit sem számítva **öt kilos** zsákokban.

Sz. 1 Mokka, valódi arab	6.62.
.. 22 Menado, felette nemes	5.83.
.. 24 Java I. sárga nemes	4.53.
.. 30 Cuba zöld erős	4.65.
.. 27 Gyöngy Mokka n. kiadó	4.88.
.. 25 Java II. sárga nemes	4.20.
.. 32 Santos tiszta jó ízű	3.90.
.. 33 Domingo kiadó	3.80.
.. 34 Rio erős és tiszta	3.50.

Thea fél kilo 75 krtól 5.50-ig. Orosz korona Sardina öt kilos hordó 1.75. — Pontos szolgáltat. — Árjegyzékek s kis posta mutatók ingyen s bérmentve. Fenti árakért mindenkor csak valódi tiszta, jó ízű kávékat küldünk. Reális kiszolgálás mellett — a mi változhatatlan elvünk — valódi kávé olcsóbban senki sem ajánlhat.

Funke és Kornberg, Hamburg.